

Turistický mobiliář

Metodická pomůcka Ministerstva pro místní rozvoj ČR

1. Úvod

Turistický mobiliář je pojem, pod kterým se rozumí především exteriérové vybavení pro volnočasové aktivity. Jde o pojem, který není definován ve stavebním zákoně¹. Turistický mobiliář se však v praxi využívá stále častěji, přičemž mohou vzniknout nejasnosti ohledně jeho povahy. Právě k ujasnění vztahu mezi mobiliářem a stavbou nebo výrobkem plnící funkci stavby slouží tato metodická pomůcka.

2. Pojmy

2.1. Mobiliář

Mobiliář není definován stavebním zákonem, ani jeho prováděcími předpisy. Obecně je používán ve smyslu menšího vybavení nebo zařízení. Užívá se jak v souvislosti s interiérem (mobiliář zámku), tak s exteriérem, jako je právě turistický mobiliář – tedy turistické informační tabule, nebo lavičky a stolky a jiné vybavení, které slouží pro účely turistiky a volnočasové aktivity obecně.

2.2 Stavba

Stavba má svou legální definici v § 2 odst. 3 stavebního zákona. Podle ní se stavbou rozumí veškerá stavební díla, která vznikají stavební nebo montážní technologií, bez zřetele na jejich stavebně technické provedení, použité stavební výrobky, materiály a konstrukce, na účel využití a dobu trvání. Dočasná stavba je stavba, u které stavební úřad předem omezí dobu jejího trvání. Za stavbu se považuje také výrobek plnící funkci stavby. Stavba, která slouží reklamním účelům, je stavba pro reklamu.

¹ Zákon č. 183/2006 Sb., o územním rozhodování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů

2.3 Výrobek plnící účel stavby

Tento pojem není definován stavebním zákonem, jeho definici je tedy nutno hledat v judikatuře. Pojmu "výrobek plnící funkci stavby" je nutno rozumět tak, že se jedná o výrobek, který plní takovou funkci, jakou obvykle plní stavby ve smyslu § 2 odst. 3 stavebního zákona. Nejpodstatnějším charakteristickým znakem výrobku plnícího funkci stavby ve smyslu stavebního zákona je to, že se jedná o výrobek umístěný na určitém konkrétním místě trvale nebo dlouhodobě. Takovým výrobkem může být např. i silniční vozidlo.²

Výrobky plnící funkci stavby, na rozdíl od stavby ve smyslu § 2 odst. 3 tohoto zákona, nejsou výsledkem stavební činnosti, tj. přesněji řečeno nevznikly s použitím stavební nebo montážní technologie, ale jiné průmyslové, např. strojírenské technologie. Výrobek plnící funkci stavby je zařízením vyrobeným továrním způsobem.³

3. Mobiliář a stavební zákon

3.1 Mobiliář jako stavba

Stavební zákon s pojmem mobiliář nepracuje. Není ani rozveden v prováděcích předpisech. Pouze vyhláška č. 398/2009 Sb., o technických požadavcích zabezpečující bezbariérové užívání staveb, ve svém § 4 odst. 5 stanoví požadavky na umístění a zabezpečení městského mobiliáře. V praxi se přesto může objevit otázka, zda je možné mobiliář podřadit pojmu stavba nebo výrobek plnící účel stavby. Z výše uvedených definic však nic takového nevyplývá. Samotná stavba, resp. stavební dílo obecně, představuje výsledek záměrné lidské činnosti, jehož provedení vyžaduje určitou míru stavebně technických znalostí a dovedností.⁴ V případě mobiliáře je sice k jeho tvorbě potřeba jistých znalostí, nicméně jde o nepochybně nižší míru, než jaká je vyžadována u staveb. Je to ostatně dáno i povahou samotného mobiliáře, jakožto jednoduchého, nesofistikovaného vybavení, které slouží zamýšlenému účelu. Mobiliář tedy není stavbou.

3.2 Mobiliář jako výrobek plnící funkci stavby

Výrobek plnící účel stavby může vypadat také podobně, hlavně kvůli způsobu svého vzniku – jedná se ve své podstatě o výrobek, který byl vyroben na jednom místě, ale umístěn a sestaven na jiném. Jeho podstatou je ovšem to, že plní stejnou roli jako stavba. Mobiliář naopak může stavbu funkčně doplňovat, ale její roli se nesnaží přebrat. Mobiliář tedy není ani výrobkem plnícím funkci stavby. Převážně půjde o pouhé výrobky, nikoliv výrobky plnící funkci stavby.

² Podle rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 8. 12. 2010, čj. 10 Ca 280/2008-78)

³ Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 8. 12. 2010, čj. 10 Ca 280/2008 – 78, publikovaný ve sbírce rozhodnutí NSS

⁴ Podle rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 25. 4. 2003, čj. 31 Ca 24/2002-27

4. Hřiště a jiné komplexní řešení

V některých případech může jít o komplexnější záměr, než jen instalace jednoho samostatného mobiliáře. Soubor mobiliářů může v určitém případě vytvořit například dětské hřiště, nebo venkovní posilovnu. V takovém případě je potřeba územní rozhodnutí o změně využití území. Forma územního posouzení závisí na výměře pozemku – do 300 m² není vyžadováno ani rozhodnutí o změně využití území, ani územní souhlas ve smyslu § 80 odst. 3 písm. c) stavebního zákona. U pozemků o výměře do 1000m² postačuje územní souhlas ve smyslu § 96 odst. 2 písm. d) stavebního zákona. U pozemků o výměře nad 1000 m² je vyžadováno územní rozhodnutí podle § 80 odst. 2 písm. e) stavebního zákona. Náležitosti dokumentace pro vydání rozhodnutí o změně využití území stanovuje vyhláška č.499/2006 Sb., o dokumentaci staveb. Stavební úřad poté postupuje podle § 80 stavebního zákona.

Provedenou změnu způsobu využití pozemku je poté třeba zapsat do katastru nemovitostí. Druhy pozemků vymezuje katastrální zákon v ustanovení § 3 odst. 2. Jejich seznam a způsoby jejich využití obsahuje příloha vyhlášky č. 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí. Nejčastěji se bude jednat o hřiště, tábořiště apod., které jsou vedeny jako „Sportoviště a rekreační plocha“ pod kódem 14. Podkladem pro zápis je výše zmíněné rozhodnutí stavebního úřadu.

5. Závěr

Předmětem stavebního zákona je umísťování staveb a zařízení. Mobiliář, jak bylo výše uvedeno, není stavbou ani výrobkem plnící funkci stavby, tedy nespadá do režimu stavebního zákona. Jeho instalace není předmětem územního nebo stavebního řízení.